

s k i , Pridelava in predelava zdravilnih rastlin v Vojvodini (s posebnim oziroma na podjetje Menta iz Padeja) in M. N a t e k , Nekatere geografske značilnosti hribovskih kmetij v Mežiški dolini in v porečju Hudinje.

V tretjem vsebinskem sklopu so bili predstavljeni naslednji referati: V. D j u r i ć , Strukturne spremembe v kmetijstvu SR Srbije; S. Č u r č i ć , Problemi delovne sile v kmetijstvu; M. S p a s o v s k a , Regionalne značilnosti sprememb in teritorialne razmestitve kmetijskega prebivalstva v SFRJ; B. B e l e c , Korelacija med stopnjo zemljiške razdrobljenosti in socioekonomskimi strukturami z vidika sistemov poljske razdelitve na Slovenskem; M. T o d o r o v i ć , Izobrazbene karakteristike kmetijskega prebivalstva SR Srbije.

Simpozij je bil v okviru tradicionalne, že 32. turistično-folklorne prireditve »Dnevi trgatve grozdja«, prisostvovalo mu je okrog 30 geografov. Tudi tokrat smo pogrešali predstavnike geografov iz Bosne in Hercegovine, Črne gore, Hrvaške in Kosova. Razprava je bila živahna in vsebinsko bogata.

V širši okvir simpozija je sodil tudi sprejem na občini Vršac, kjer so njeni predstavniki v sproščenem razgovoru orisali glavne gospodarske in druge značilnosti in aktualnosti občine in južnega Banata. Za udeleženca simpozija je bil pripravljen ogled vinske kleti, ki po arhitekturi in velikosti vzbuja posebno pozornost. Avtomobilska ekskurzija po Deliblatski peščari je vodila skozi njeno osrčje, kjer smo se seznanili z njenim mladim naseljem Šušare, nastalim leta 1905. Skrb za pripravo in izvedbo simpozija je bila na ramenih prof. dr. S. Čurčiča iz Novega Sada in mag. Jovana Romelića iz Vršca.

Milan Natek

»Teorija in metodologija industrijske geografije«, jugoslovanski geografski simpozij, Sarajevo, 3. in 4. oktober 1988.

Simpozij o teoriji in metodologiji industrijske geografije, v organizaciji Geografskega društva BiH in Odseka za geografijo Prirodoslovno-matematične fakultete v Sarajevu, sodi nedvomno med uspešnejše geografske znanstvene sestanke v zadnjem obdobju. Razlogov za to je nedvomno več. Med njimi je sodelovanje predavateljev ekonomske geografije z univerzitetnih oddelkov, kjer vprašanjem industrijske geografije posvečajo vedno več pozornosti. Njim so se še posebno uspešno pridružili redki geografi, ki jim je problematika industrijske geografije osrednje raziskovalno področje in ga največkrat povezujejo s praktičnimi vidiki. Šele na tretje mesto bi lahko postavili občasne proučevalce regionalnih elementov industrije in industrializacije, ki so na dosedanjih podobnih znanstvenih sestankih prevladovali. Razlog je tudi pospešena industrializacija in njena regionalna in druga koncentracija ter s tem povezana vrsta problemov lokacije, koncentracije, disperzije, okolja in drugih vprašanj, na katere geografija lahko da določene odgovore. Tretji razlog je splošno napredovanje ustrezne raziskovalne metodologije, ki je po vsem so-deč tudi v naši geografiji vse manj deskriptivna in vse bolj poglobljeno analitična in kvantifikacijska.

V referatih in v bogati razpravi sta izstopali dve tematiki; teoretična vprašanja industrijske geografije in predmeta njene obravnave ter lokacija in lokacijski dejavniki. O prvem so poročali D. Feletar, J. Ilić in Z. Ivanović, med drugim tudi o nekaterih osnovnih vprašanjih obravnave industrije v geografiji, M. Grčić o sistemskem pristopu v industrijski geografiji ter S. Misztal iz Varšave, ki je kot dolgoletni proučevallec industrije poročal, žal, le o nekaterih njenih razvojnih stopnjah. Ugotovljeni so

bili sicer osnovni skupni pogledi na pojmovanje posameznih elementov industrijske geografije, hkrati pa se je pokazalo tudi nezadostno spremljanje teoretičnih in metodoloških dosežkov.

Bolj neposredna je bila druga skupina referatov o lokacijskih dejavnikih. Tako sta I. Vrišer z referatom o izboru industrijskih lokacij v regionalnem planiranju in A. Veljković z referatom o metodah za izdelavo sektorskega načrta razmestitve industrije na mestnem območju, dala osnovno izhodišče zanimivi ter strokovno dovolj teoretično in metodološko poglobljeni razpravi, ki se je dotaknila tudi praktičnih vprašanj namestitve industrije. Pokazalo se je, da le sistematično delo lahko pripelje do poglobljenih študij. Saj so drugi referenti o lokaciji industrije za posamezne industrijske panoge ostali pri prikazovanju korelacij, lokacijskih kvocientov in regionalnega faktorja.

Tretji sklop referatov je bil raznovrsten, od prikaza strukturnih sprememb v industriji BiH, do nekaterih razvojnih elementov Münstra, ki ga je podal drugi tuji gost A. Heilborn, pa do zanimivega referata o koncentraciji industrije v naših obalnih središčih ter s tem povezanih prostorskih in še posebej ekonomsko-namestitvenih problemov.

V celoti pestra in zelo zanimiva problematika je nedvomno napredek v primerjavi z obravnavo industrijsko-geografske problematike na dosedanjih podobnih zborih in jugoslovanskih kongresih. Kakor po številu referatov, tako tudi po vsebini in po metodoloških pristopih bi to lahko bila solidna osnova na nadaljnje poglobljeno obravnavanje tovrstne tematike v vseh jugoslovanskih geografskih središčih. Živahna in tehtna razprava, ki je v ospredje postavila zahtevo po intenzivnejšem in celovitejšem proučevanju enega najbolj propulzivnih elementov našega gospodarskega in regionalnega razvoja, je to nedvomno pokazala. Podobno velja za kratko, toda nadvse zanimivo ekskurzijo skozi nam malo znane industrijske predele Sarajeva.

K uspešnosti simpozija je nedvomno prispevalo tudi to, da so prisotni imeli v rokah referate, objavljene v Geografskem pregledu 33–32, 1987–88. Žal se nekateri avtorji simpozija niso udeležili. Organizator, ki je svoje delo pod vodstvom neumornega prof. M. Bjelovića solidno opravil, pa zborovanja, žal, ni izkoristil za povezovanje s kolegi iz drugih strok in s praktiki. To pa ostaja zato naloga enega izmed naslednjih strokovnih sestankov.

Mirko Pak

Mednarodni simpozij Človekov poseg v kras v Postojni, 11. – 14. IX. 1987

Skupščina Mednarodne geografske zveze je leta 1984 v Parizu med drugimi raziskovalni telesi ustanovila tudi študijsko skupino Človekov poseg v kras. Konec avgusta 1986, tik pred konferenco MGZ o sredozemskih deželah, je ta skupina v Palmi de Mallorci organizirala zasedanje, ki se je ukvarjalo z antropogenimi spremembami na krasu (glej poročilo v GV LIX, 1987, s. 197). Speleološka zveza Balearov je referate natisnila v letu 1987 (ENDINS, št. 13, Palma de Mallorca, 131 strani večjega formata). Med njimi najdemo tudi P. Habiča opis rabe tal in regulacij na jugoslovanskih kraških poljih. Podpisani je prispeval referat pod naslovom Prilagoditev kraške zemlje za kmetijsko rabo v Sredozemlju. Vprašanja raziskovanja in naravovarstva (pregled). V tej publikaciji je tudi obširni opis krasa na Mallorci, zlasti jamskih sedimentov kot indikatorjev morskih transgresij in ingresij.

Drugo zasedanje omenjene študijske skupine je bilo 11–14. septembra 1987 v Postojni. Organizacijo so prevzeli člani Katedre za fizično geografijo Oddelka za ge-